

บทความวิชาการ อุทธรณ์จากคดีปกครอง

ทำงาน
เพราะถูก
ตามทวงหนี้

 LINE@ สำนักงานศาลปกครอง

 www.admncourt.go.th

Call Center
1355

ข้อมูลฉบับไว โขข้อข้องใจ

ใส่ใจประชาชน

ทำงานเพราะถูกตามทวงหนี้ !!

โดย... ลุงเป็นธรรม

สายด่วนศาลปกครอง 1355

ส่วนที่ 1 ลางานต้องทำตามระเบียบ !!

ในช่วงนี้... หลาย ๆ ท่านที่ลางานและจองตั๋วหรือวางแผนเดินทางไปท่องเที่ยวหรือทำธุระที่ต่างประเทศไว้แล้ว ก็อาจต้องยกเลิกการเดินทาง เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 ในหลาย ๆ ประเทศ นอกเหนือจากจีน ก็ยังมีฮ่องกง ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลี สิงคโปร์ เวียดนาม บางหน่วยงานก็ได้มีประกาศห้ามเจ้าหน้าที่หรือพนักงานออกเดินทางไปต่างประเทศแล้ว รวมถึงลุงเป็นธรรมด้วยครับที่ก็ต้องขอเลื่อนการเดินทางไปไต้หวันออกไปไหนก็เสียดายโอกาสพักผ่อนในช่วงซากุระบาน แต่เพื่อความปลอดภัยยังงี้ก็ต้องมาเป็นอันดับหนึ่งครับ !!

พูดถึงการลางานไปเที่ยวพักผ่อน หรือ ไม่ว่าจะเป็นการลา กิจ ลาป่วย หรือลาอื่น ๆ และไม่ว่าจะเป็นข้าราชการหรือเอกชนก็ไม่อาจที่จะลาตามอำเภอใจได้ หากแต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบการลาของทางหน่วยงานทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ข้าราชการ” เนื่องจากการลาที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ อาจกระทบถึงความมั่นคงของหน้าที่การงาน ดีไม่ดี... ถึงขั้นต้องพ้นจากตำแหน่งเลยทีเดียวนะครับ !

เช่นคดีปกครองที่ลุงเป็นธรรมนำมาฝากผู้ติดตามคอลัมน์ของลุงซึ่งเป็นข้าราชการจำนวนไม่น้อย และถือเป็นตัวอย่งที่ทำให้พึงระมัดระวังเกี่ยวกับการลาและการขาดงาน เพราะการขาดราชการหรือขาดงานติดต่อกันเกิน 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ที่อาจหลุดจากตำแหน่งได้ง่าย ๆ

คดีที่ว่า...เป็นกรณีของข้าราชการครูรายหนึ่งที่ยขาดราชการเป็นเวลานาน ในระหว่างที่มีปัญหาหนี้สิน และถูกตามทวงหนี้ แต่ต่อมาได้ให้เหตุผลว่าป่วยเป็น โรคซึมเศร้าพร้อมใบรับรองแพทย์ จึงทำให้ไม่สามารถมาทำงานและยื่นใบลาตามระเบียบได้ เหตุผลดังกล่าวจะรับฟังได้หรือจะถือว่าเป็นเหตุผลอันสมควรหรือไม่ ?? ลุงจะเล่าต่อไปครับ

เรื่องนี้... ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการครู ได้ถูกกล่าวหาว่าไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้อำนวยการโรงเรียนจึงตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ภายหลังการสืบสวน คณะกรรมการฯ รายงานผลว่าไม่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีได้ และจากพยานบุคคลต่าง ๆ ให้ถ้อยคำว่ามีผู้ใดพบเห็นผู้ฟ้องคดี อีกทั้งจากหลักฐานที่มีผู้ร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการนอ กงานและมี การดำเนินคดี ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีไม่มาปฏิบัติราชการเกินกว่า 15 วัน จึงเชื่อได้ว่ามีสาเหตุมาจากปัญหาหนี้สินและคดีอ กอง จึงต้องหลบหนีการติดตามทวงหนี้จากเจ้าหนี้และเจ้าหน้าที่ตำรวจในคดีอ กอง พฤติการณ์จึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร จึงเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และต่อมา ศึกษาธิการจังหวัดได้พิจารณาความเห็นแล้วได้มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ !!

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งลงโทษ ไล่ออกจากราชการดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากตนป่วยเป็น โรคซึมเศร้าอย่างรุนแรง จึงอุทธรณ์ต่อเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจึงนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ส่วนที่ 2 ทีมงานเพราะถูกตามทวงหนี้ !!

คดีนี้.... จึงมีประเด็นที่ศาลพิจารณาคำว่า การที่ศึกษาธิการจังหวัดมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

โดยมีปัญหาที่ต้องพิจารณาให้มีความก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีขาดราชการติดต่อกันคราวเดียวเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุอันควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดท่านพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีได้มาขึ้นใบลาป่วยย้อนหลังพร้อมใบลาออกจากที่ได้ขาดราชการไปแล้ว จำนวน 52 วัน โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากป่วยมีอาการซึมเศร้าอย่างรุนแรง พร้อมแนบใบรับรองแพทย์มาด้วย แต่เมื่อพิจารณาความเห็นของแพทย์ผู้ตรวจซึ่งบันทึกว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาอาการเครียดซึมเศร้า เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2557 แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีขาดราชการตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2557 ใบรับรองแพทย์ดังกล่าวจึงไม่อาจใช้เป็นหลักฐานยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีเจ็บป่วยจนต้องอยู่ในความดูแลรักษาของแพทย์และไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2557 ถึงวันที่ 4 กรกฎาคม 2557 ซึ่งเป็นวันขึ้นใบลาป่วย

อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีมีการเจ็บป่วยจากโรคซึมเศร้าที่ต้องรักษาตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552 ย่อมต้องรู้ได้ล่วงหน้า จึงสามารถขึ้นใบลาป่วยได้ภายในกำหนดเวลาตามที่ระเบียบกำหนดไว้ ทั้งอาการของโรคดังกล่าวมิใช่กรณีฉุกเฉินที่จะทำให้ไม่สามารถมาขึ้นใบลาป่วยได้ พฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีละเลยปล่อยให้เวลาล่วงเลยถึง 52 วัน จึงได้ขึ้นใบลาป่วยพร้อมใบลาออกจากราชการในวันที่ 4 กรกฎาคม 2557 อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ทั้งการลาป่วยและลาออก

ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงจากการสืบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีมีหมายจับในคดีฉ้อโกงและถูกติดตามทวงหนี้ ซึ่งเป็นการขาดราชการที่อยู่ระหว่างการถูกดำเนินคดีและถูกติดตามทวงหนี้จากเจ้าหนี้ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน แล้วไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกเลย โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง การที่ศึกษาธิการจังหวัดมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(รายละเอียดอ่านได้ในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.201/2562 และสามารถสืบค้นบทความย้อนหลังได้ที่ www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่ออุทธรณ์จากคดีปกครอง)

คดีนี้... นับเป็นอุทธรณ์เตือนใจข้าราชการหรือพนักงานเกี่ยวกับการลาที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบของหน่วยงาน กรณีการขาดราชการติดต่อกันคราวเดียวกัน 15 วัน มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า “มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่” คือถึงขนาดที่ไม่สามารถมาทำงานหรือลางานตามระเบียบได้หรือไม่ ซึ่งก็จะต้องมีการสืบสวนสอบสวนพยานหลักฐานต่าง ๆ โดยตามระเบียบของทางราชการแล้ว การลาป่วยจะต้องลาก่อนหรือในวันที่ป่วย หากมีความจำเป็น ให้จัดส่งใบลาวันแรกที่มาทำงานได้ หรือในกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วต้องเสนอใบลาโดยเร็ว การลาป่วยตั้งแต่ 30 วัน ขึ้นไปต้องมีใบรับรองแพทย์ สำหรับรายละเอียดการลาต้องศึกษาตามระเบียบของหน่วยงานแต่ละแห่งครับ

อย่างไรก็ตาม กรณีนี้...ศาลท่านยังมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีควรเข้ามาชี้แจงเหตุผลกับผู้บังคับบัญชาในระหว่างที่เกิดปัญหาส่วนตัวขึ้น และขึ้นใบลาตามระเบียบ มิใช่ทิ้งราชการหายไปถึง 52 วัน ซึ่งแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบนั่นเองครับ

นอกจากนี้ การบริหารการเงินที่ดี มีความพอเพียง จะเป็นเกราะคุ้มกันที่ดีในการดำเนินชีวิตของทุกอาชีพ เพราะหากหลงผิดเพียงครั้งเดียว เช่นคดีนี้ ก็ปิดชีวิตข้าราชการครู่ที่ได้สั่งสมความรู้และประสบการณ์มา... ซึ่งน่าเสียดายนะครับ !!

แต่ชีวิตก็ต้องเดินต่อไป เริ่มต้นใหม่และถือเป็นเรื่องเรียนในการดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวังต่อไป..

ส่วนที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการลาของข้าราชการครู

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

มาตรา 87 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ และผู้เรียน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมิได้

การละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง หรือการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 99 เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา 98 แล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง ถ้าฟังได้ว่ากระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการตามมาตรา 100 และในกรณีที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนผ่อนโทษ ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออก

กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. 2549

ข้อ 2 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา 100 วรรคสี่ หรือมาตรา 104 (1) โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(3) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ
